

Adrian Păunescu

(20 iulie 1943, Copăceni, județul Bălți, România, astăzi în Republica Moldova - 5 noiembrie 2010, București)

Adrian Păunescu este cunoscut mai ales ca poet – debutând în 1960 și fiind unul dintre cei mai prolifici autori români contemporani – și ca organizator al Cenaclului Flacăra, întrunire muzical-culturală desfășurată periodic în anii 1973–1985, unde artiștii promovați de poet prezentau lucrări muzicale și literare în fața unui public numeros. În cadrul cenaclului, Păunescu a încurajat cultura de masă îndrăgită de publicului tânăr, în ciuda numeroaselor sancționări aduse acesteia de către puterea comunistă; el a inventat sintagmele „generația în blugi” și „muzică tânără” pentru a-și desemna tinerii spectatori amatori ai unui stil vestimentar nonconformist, respectiv sonoritățile iubite de aceștia, ale genurilor folk și rock.

Cântec femeiesc de Adrian Păunescu

Așa e mama și a fost bunica

Așa suntem femei lângă femei
Părem nimic și nu-nsemnăm nimica
Doar niște „ele” ce slujesc pe „ei”.

Ei neglijenți, iar ele foarte calme
Ei încurcând ce ele limpezesc
Ei numai tălpi și ele numai palme
Acesta e destinul femeiesc.

Și-n fond, ce fac femeile pe lume?
Nimic măreț, nimic impunător.
Schimbându-și după ei și drum și nume
Pun lucrurile iar la locul lor.

Cu-atâția pași ce au făcut prin casă
Și pentru care plată nici nu cer
De-ar fi pornit pe-o cale glorioasă
Ar fi ajuns și dincolo de cer.

Ei fac ce fac și tot ce fac se vede
Ba strică mult și ele-ndreaptă tot
Și de aceea nimeni nu le crede
Când cad, îmbătrânesc și nu mai pot.

Așa e mama și a fost bunica
Și ca ele mâine eu voi fi.
Ce facem noi, femeile? Nimica,
Decât curat și uneori copii.

Suntem veriga firului de ață
În fiecare lanț făcut din doi
Ce greu cu noi femeile în viață
Dar e și imposibil fără noi...